

decepisset: sese cladem in die maxima
illaturū. Turbis autē inuere domū ei⁹
et iamā discipere: atq; ignem amo-
uere cupientib⁹: cum iam cōprehendere
nec gladio se peccij: eligens nobiliter
mori potius: q̄ subditus fieri peccato-
rib⁹: et contra natales suos iniurijs
indignis agi. Sed cū p̄ festinationē
non tēto idū plagā dedisset: et tūcbe
inter offia irruerent recurrens anda-
ster ad murū: precipitauit semetipsum vi-
riliter in turbas: quibus velocitē locū
dantib⁹ cāsi eius: venit per mediam
reuerentem. Et cū adhuc spiraret accen-
sus animo furere: et cum sanguis
eius magis fluxu deflueret: et grauissi-
mis vulneribus esset sauc⁹: cursu tur-
bam praeripuit: et stans supra quādā
petram preptam: et iam resanguis
esset: cōplegus in telina sua vultib⁹
manib⁹ proiecit sup̄ turbas inuocās
dominatōrē vite ac spirit⁹: ut hē illi
res redderet: atq; ita vita defūct⁹ ē. **RU**
Nichanor autē ut compexit iudam
desse in locis lamari: cogitauit
cum omni impetu die sabbati cōmitte-
re bellū. Iudeis vero qui illū p̄ nece-
ssitatem sequebat⁹ dicentibus: ne ita fe-
rociter et barbāre feceris: sed honorē
tribue diei sanctificationis: et honora-
tū qui vniuersa cōspicit: ac ille infelix
interrogauit si est potens ī celo qui im-
perauit agi die sabbatorū: et respondē-
tibus illis est dñs vtr⁹? ipse in celo po-
tens qui iussit agi septimā die: ac ille
ait. Et ego potens sum sup̄ terrā: qui
impero sumi arma et negotia regis
impleo. Tamen nō obuiuit ut cōsiliū
phocet. Et nichanor quidē cōsumma
supbia erat: cogitauerat cōmune ro-
phēu statuerē de iuda. Machabeus
autem semp̄ considerabat cum omni spe

auxiliū sibi a dño affuturū. et horra-
tatur suos ne formidarent ad aduen-
tum nationū: sed in mente haberent
adiutoria sibi facta de celo: et nūc spe-
rarent ab omnipotente sibi affuturam
victoriā. Et allocutus eos de lege et
prophetis: amouens etiā terramina
q̄ fecerat prius: promissores cōstituit
eos. Et ita animis eos credis: simul
ostendebat gentiū fallaciam: et iura-
mentū p̄ uaricationē. Singulos autē
illos armauit non clipeo et haste mu-
nitione: sed sermonib⁹ optimis et repa-
rationib⁹: repositis dignis fide somniis:
per q̄ omnes eos lenificauit. Erat au-
tem huiusmodi visus. Quia qui su-
erat summ⁹ sacerdos viciū bonū et be-
nignū recedū visu: modestū morib⁹
et eloquio decor⁹: et qui a puero in vi-
tutibus exercebat⁹ sit. man⁹ p̄cedentē
orare pro omni populo iudeorū. Post hē
apparuisse et aliū virū etate et gloria
mirabilem: et magni decoris habiti-
dine circa illū. Respondente vero om-
ni dixisse. Hic ē scātū amator et p̄li-
ficus: hic est qui multū orat pro populo et
vniuersa sancta ciuitate ieremias pro-
pheta dei. Extendisse autem ieremiam
degrā: et dedisse iude gladiū aureū di-
centem. Accipe sanctū gladiū munus
a deo: in quo decies aduersarios p̄li-
ficus interficet. Exhortati itaq; iude sermonib⁹
bonis valde: de quibus extolli posset
imperius: et animi iuuentū confortari:
statuerūt dimicare et cōstiterē fortiter
ut virtus de negotijs indicaret: eo q̄
ciuitas sancta et templū perdidissent.
Erat enim p̄ uxorib⁹ et filijs: itemq;
pro scātis et cognatis minor solia-
tudo: maximus vero et prius p̄ san-
ctitate amor erat: templū sed et eos qui
in ciuitate erāt nō minima sollicitudo

habebat pro hys q̄ congressuri erant.
Et iam cū omnes sperarent iudiciū fu-
turū hostib⁹: adessent atq; exercit⁹ erat
ordinatus: bestie equitib⁹: oportunū
loco cōpositi: considerās machabe⁹
aduentū multitudinis et apparatū va-
riū armorū: ac ferocitatem bestiarū et
tendēs man⁹ in celū. p̄digia faciente
dñm inuocauit: qui nō scdm armorū
potentiā: sed prout ipsi placet dat di-
gnis victoriā. Dixit autē inuocās hē
modo. Tu domine qui misisti agelū
tuū sub ezechia rege iude: et interfecisti
de castis semachereb⁹ centū octogita
quinq; milia: et tūc dominator telorū
mitte agelū tuū bonū ante nos ī timo-
re et tremore magnitudinis brachij
tui: ut meniant qui cum blasphemia
veniūt aduersus sanctū populum tuū. Et
hic quidē ita porauit: nichanor autē
et qui cum ipso erat cum tubis et can-
ticis admouebāt. Judas vero et qui
cum eo erant inuocato deo p̄ orationē
cōgressi sunt: manu quidē pugnatres:
sed et dñm cordibus orantes p̄stauē-
runt nō min⁹ trigintaquinq; milia pre-
sentia dei magnifice delectati. Cumq;
cessassent et cum gaudio redirent: co-
gnouerūt nichanorē fuisse cū armis
suis. Facto itaq; clamore et perturbā-
one suscitata: parua voce omnipotentē
dñm benedicbāt. Precepit autē iudas
qui p̄ omnia corpore et animo mori p̄-
ciuis parat⁹ erat: caput nichano-
ris et manū cū humero abscissam ihe-
rosolimā p̄ferri. Quo cum puenisset
conuocatis cōtribulib⁹ et sacerdotib⁹
ad altare: accessit et eos qui in arce e-
rant. Et ostenso capite nichanoris et
manu nepharia quā egredierat cōtra
domū sanctā omnipotentis dei: magni-
fice gloriatus est. Lingua etiā impij

nichanoris p̄cisam iussit particulati-
onibus dari: manū autem demerens
contra templū suspendi. Omnes igit⁹
reli benedicunt dñm dicentes: benedi-
ctus qui locum suū incōtaminatū ser-
uauit. Suspendit autem nichanoris
caput in summa arce: ut euident⁹ esset
et manifestū signū auxilij dei. Itaq;
omnes cōmuni consilio decreuerūt nul-
lo modo diē istū absq; celebritate p̄te-
rire: habere autē celebritatē triciadima
die mēsis adar: que diuī voce siriaca
p̄die mardochei die. Agitur hys erga
nichanorē gestis: et ex illis temporib⁹
ab hebreis ciuitate possessa: ego q̄ in
hys faciā finē sermonis. Et si quidem
bene et ut historie cōpetit hoc et ipse
velim: si aut minus digne: conceden-
dum ē michi. Sicut enim vinū semp̄
bibere aut semp̄ aquā cōtariū ē: alim⁹
aut uti delectabile: ita legētib⁹ si semp̄
egad⁹ sit secundo non erit gratus: hic
ergo erit consummatus. **Expliat q̄**
libi machabeorum.